

ΕΚΕΙΝΟΣ ΕΦΥΓΕ, ΑΛΛΑ Η ΠΡΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΖΕΙ

Αποφάσισε να αναζητήσει την αξιοπρέπεια που του έκλεψαν, όπως έλεγε και έβαλε τέλος σε μια ζωή που πια δεν τον χωρούσε... Άφησε πίσω του ένα σημείωμα που μοιάζει με κραυγή απελπισίας και συνάμα είναι ένα απόλυτο «κατηγορώ». Σαν άλλος σύγχρονος Εμίλ Ζολά, δίκασε όλους εκείνους που φταίνει για όσα συμβαίνουν στην πατρίδα, για όσα συνέβαιναν στον ίδιο. Η απόφασή του ήταν θάνατος. Όχι για εκείνους, αλλά για τον ίδιο... Κι όμως, εκείνους δίκασε κι εκείνους σκοτώνει στη συνείδηση όλων μας.

Το χειρόγραφο σημείωμα:

Η ματαίωση των εθνικών Τελετών στην Ελλάδα είναι μια κριτική στην πολιτική των τελευταίων ετών που έστρεψε σε μια αξιοπρεπή ύπνη που έστρεψε σε μια αξιοπρεπή ύπνη που έστρεψε σε μια αξιοπρεπή ύπνη...

Επειδή έχω μια ημερίδα που δεν έχω δική την κριτική, θα ήθελα να μοιραστεί με όλους τους Έλληνες και να μοιραστεί με όλους τους Έλληνες και να μοιραστεί με όλους τους Έλληνες...

Πιστεύω πως οι νέοι χωρίς μέλλον, κάποια μέρα θα πάρουν τα όπλα και στην ημερίδα αυτή θα κερδίσουν ανάσες του βίου... όπως έκαναν το 1945 οι Ιταλοί στον Μουσολίνι. (Πηγή: Ημερίδα του Μουσολίνι).

ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΤΟΥ ΠΑΡΑΚΡΑΤΟΥΣ

Η αυτοκτονία του 77χρονου Δημήτρη Χριστούλα, την Πέμπτη 5 Απριλίου, στην Πλατεία Συντάγματος, προκάλεσε σοκ στην ελληνική κοινή γνώμη και μεγάλη εντύπωση στα διεθνή ΜΜΕ, επειδή πολιτικοποιήθηκε από τον ίδιο τον αυτόχειρα.

Μία ημέρα μετά (6/4), στο περιθώριο της συγκέντρωσης μνήμης, στο Σύνταγμα, κτυπήθηκε με κλομπ στο κεφάλι, από πίσω και χωρίς κανένα πρόσχημα, ο πρόεδρος της Ένωσης Φωτογράφων Ελλάδος και εργαζόμενος στο Κινητικό Πρακτορείο Ειδήσεων, Μάριος Λώλος. Ο φωτογράφος εισήχθη στο νοσοκομείο με κρανιοεγκεφαλική κάκωση και χειρουργήθηκε το απόγευμα της Παρασκευής (6/4). Θύματα, επίσης, της αστυνομικής βαρβαρότητας υπήρξαν ο δημοσιογράφος Μανώλης Κυπριαός και η δημοσιογράφος Ρένια Μανιού.

Ο σοβαρός τραυματισμός του Μάριου Λώλου και των άλλων συναδέλφων δημοσιογράφων, από άνδρες των ειδικών δυνάμεων καταστολής, αναδεικνύει-ει για ακόμη μία φορά το θρίαμβο του παρακράτους. Οι ελληνικές

Ο ΦΩΤΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ σχολιάζει την ελληνική πραγματικότητα

κυβερνήσεις έχουν επενδύσει στην αυθαιρέση των ειδικών δυνάμεων της Αστυνομίας, για να αποθαρρύνουν τις εκδηλώσεις λαϊκής διαμαρτυρίας.

Η αυθαιρέση των ανδρών της Ελληνικής Αστυνομίας (ΕΛΑΣ) μετέτρεψε τις εκδηλώσεις στη μνήμη του 77χρονου Δημήτρη Χριστούλα, ο οποίος έστειλε με την αυτοκτονία του ένα ισχυρό πολιτικό μήνυμα σε σύγχρονη εκδοχή της υπόθεσης Λαμπράκη. Μόνο που σχεδόν 5 δεκαετίες αργότερα, ροπαλοφόρος του παρακράτους... φοράει στολή!

Κάθε φορά που βρίσκεται σε εξέλιξη μια σημαντική εκδήλωση λαϊκής διαμαρτυρίας, κάνουν την εμφάνισή τους μερικές δεκάδες ή και εκατο-ντάδες «αντιεξουσιαστές». Επιτίθενται στους άνδρες της ΕΛΑΣ, οι οποίοι, αντί να εξουδετερώσουν τους επιτιθέμενους, τους αξιοποιούν για να διαλύσουν διά της βίας τις ειρηνικές εκδηλώσεις διαμαρτυρίας.

Είναι φανερό ότι η συνεργασία κράτους και παρακράτους και το ουσιαστικό καπέλωμα της επίσημης ΕΛΑΣ, από το παρακράτος δημιουργούν συνθήκες πολιτικής εκτροπής. Η Ελλάδα διανύει μία περίοδο οικονομικών δυσκολιών, κοινωνικής έντασης και πολιτικής αβεβαιότητας. Εάν οι Έλληνες πολίτες διαπιστώσουν ότι, εκτός από τα οικονομικά και κοινωνικά δικαιώματά τους, έχουν χάσει και τις περισσότερες

πολιτικές ελευθερίες, θα αντιδράσουν με εξαιρετικά δυναμικό, ίσως και βίαιο τρόπο...

Το παρακράτος, που σύμφωνα με όλες τις ενδείξεις επηρεάζει την ΕΛΑΣ, επενδύσει στη στρατηγική της έντασης, γνωρίζοντας που οδηγεί η δυναμική που αναπτύσσεται με δική του πρωτοβουλία.

Η ΒΑΣΙΛΩ

Ωραία λοιπόν, πάμε σε εκλογές. Το όνειρο, λέμε τώρα, εκατομμυρίων Ελλήνων, γίνεται επιτέλους πραγματικότητα. Διότι τι του έλειπε του Έλληνα όλων αυτόν τον καιρό; Οι εκλογές. Με αυτές ξυπνούσε το πρωί, με αυτές κοιμόταν το βράδυ, έχοντας λύση προφανώς όλα του τα προβλήματα και μη έχοντας τίποτε άλλο να τον απασχολεί στη μονότονη ζωή του. Ε-κλο-γες!

Να ζήσει πάλι τον χαβαλέ —μεγάφωνα, ντυντούκες, αφίσες, debates (μετά της σχετικής κολοκυθιάς: «Να κάνουμε δύο debates». «Και γιατί να κάνουμε δύο;» «Εμ, πόσα θες να κάνουμε;» «Να κάνουμε τέσσερα». «Και γιατί να κάνουμε τέσσερα;» «Πόσα θες να κάνουμε;» και πάει λέγοντας), υποψήφιοι, συγκεντρώσεις, σημαίες, πανώ, SMS, σποτάκια. Το χάνει αυτό το πανηγύρι ο Έλληνας; Δεν το χάνει.

Διότι —είναι σκληρό, αλλά θα το πω— ο Έλληνας, αναγνώστη μου, κρύβει μέσα του μια Βασιλώ, όπου γάμος και χαρά, είναι πρώτος...

ΚΟΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΑΠΟΚΟΜΜΑΤΑ

Πάμε σε εκλογές, σε έναν μήνα από τώρα; Και λοιπόν; Θα αλλάξει κάτι; Βασικά, εγώ πιστεύω πως δεν θα αλλάξει. Αυτό που θα γίνει, είναι ότι θα γεμίσει κόμματα και αποκόμματα η Ελληνική Βουλή. Και αν σήμερα μπορούμε να μιλάμε για μπάχαλο κάθε τόσο εκεί μέσα, ένα είναι βέβαιο: ότι στην καινούργια Βουλή θα γίνεται ο κακός χαμός. Έχετε δει κάτι βίντεο από τη Βουλή της Κορέας, ας πούμε, όπου γίνεται κανονικά της... Κορέας; Ε, έτσι ακριβώς (προβλέπω ότι) θα γίνεται και στην Αθήνα και μακάρι να διαψευστώ, αλλά όλες οι δημοσκοπήσεις αυτό δείχνουν, δείγμα ότι δεν έχουμε καταλάβει τι μας έχει συμβεί.

Θα μου πεις, ρε φίλε, αφού φταίνει (οι πολιτικοί), να μην τιμωρηθούν; Να τιμωρηθούν, μάλλον. Και όσο πιο αυστηρά γίνεται. Αλλά είναι τιμωρία, τη σημερινή πεντακομματική Βουλή να τη μετατρέψουμε σε οκτακομματική, εννιάκομματική και δεκακομματική; Τιμωρούμε αυτούς ή τιμωρούμε την Ελλάδα; Δηλαδή ποιος θα κερδίσει, ας πούμε, αν στείλουν τη «Χρυσή Αυγή» στη Βουλή;

Ο Ελληνικός λαός;

Η χώρα;

Ή εκείνος ο φλογερός χρυσαυγίτης με το ξυρισμένο κεφάλι, που βλέπει μετανάστη, «αδελφή», μαύρο, μουσουλμάνο, Εβραίο, άτομο με ειδικές ανάγκες, αριστερό και θέλει να το ανασκολοπίσει/σουβλίσει/εκπαραθυρώσει/σαπουνοποιήσει κ.ό.κ.;

ΣΕ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟ «ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ ΤΑ ΦΑΓΑΜΕ»

Στην ανάλυση του εγκλήματος προχωρεί ο πολύς... Θεόδωρος Πάγκαλος. Σύμφωνα με πληροφορίες μου, ο Θεόδωρος Πάγκαλος ετοιμάζει ένα νέο βιβλίο, το οποίο θα έχει τίτλο «Όλοι μαζί τα φάγαμε». Σε αυτό θα εξηγήει με λεπτομέρειες όχι μόνο τι εννοούσε, αλλά και ποιοι, καθώς και πώς το έφαγαν. Δεν ξέρω βέβαια αν θα περιλαμβάνει και τον εαυτό του και τι στοιχεία θα αναφέρει για εκείνον.

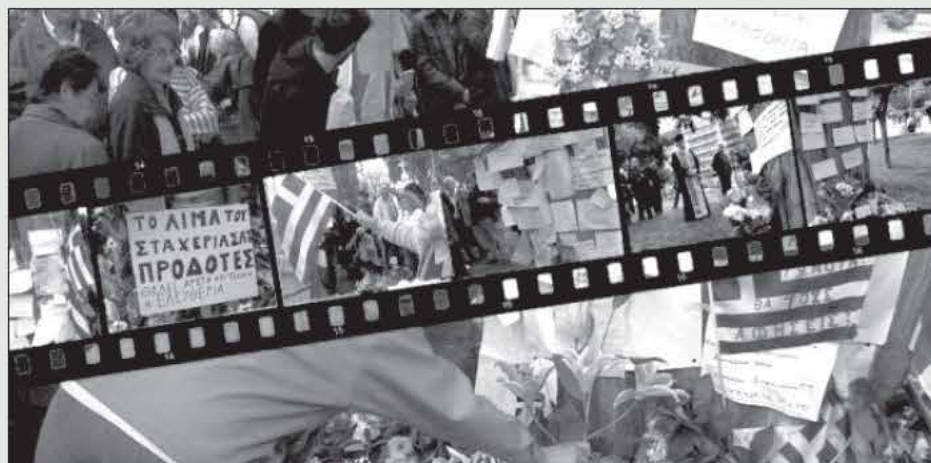
Η περιβόητη ατάκα, κάθε άλλο παρά του ξέφυγε, δεν το είπε τυχαία... Πώς θα τιμωρήσει κάποιον αν δεν τον πείσεις πρώτα ότι είναι ένοχος; Πώς θα τον βάλεις να πληρώσει τα σπασμένα αν δεν του βάλεις έστω και την υποψία ότι μπορεί να ευθύνεται και αυτός επειδή... φτερνίστηκε; Ο Θεόδωρος ξέρει πολύ καλά την προπαγάνδα και πολλά άλλα...

Το βιβλίο θα είναι έτοιμο σε δύο μήνες, όπως λέει. Δεν ξέρω βέβαια αν συμφέρει το ΠΑΣΟΚ να είναι έτοιμο πριν ή μετά τις εκλογές...

Ήθελε ένα αξιοπρεπές τέλος...

Ο Ελληνισμός στέκεται ακόμα βουβός μπροστά στην τελευταία πράξη της σύγχρονης τραγωδίας. Η Ελλάδα της λιτότητας, της απόλυτης φτώχειας και του Μνημονίου, δεν θα είναι ποτέ ξανά η ίδια. Ένα νέο κεφάλαιο ξεκίνησε, ποτισμένο με αίμα, σε μια ύστατη εκδήλωση διαμαρτυρίας για την κατάντια της Ελλάδος. Ποιά θα είναι το επόμενο κεφάλαιο αυτής της τραγωδίας;

Ο 77χρονος που έστρεψε το όπλο στον εαυτό του και πάτησε τη σκανδάλη, απέναντι από την Ελληνική Βουλή που ψήφισε για να τον προστατεύει, δυστυχώς δεν είναι ο πρώτος που βυθίστηκε στην απελπισία και προτίμησε το θάνατο από τον εξευτελισμό. Αυτό άραγε δεν έκαναν και οι πρόγονοί μας, όταν πολεμούσαν μόνοι, άοπλοι μπροστά σε ορδές κατακτητών, φωνάζοντας «καλύτερα μιας ώρας ελεύθερη ζωή...»; Η διαφορά με τους 2.000 μέχρι σήμερα Έλληνες αυτόχειρες του Μνημονίου, είναι ότι ο αξιοπρεπής συνταξιούχος αποφάσισε η πράξη του να γίνει δημόσια, «προς γνώση και συμμόρφωση» Και ενάντια προς

όλες τις «μνημονιακές φωνές», είχε σώσει τις φρένας... Αυτό που έμεινε από τον 77χρονο και δεν θα ξεχαστεί, είναι ο συμβολισμός της πράξης του. Ήρεμος, έγραψε το τελευταίο σημείωμα με κόκκινο μελάνι σε άσπρο χαρτί: «Θέλω ένα αξιοπρεπές τέλος, πριν αρχίσω να φάχνω στα σκουπίδια για τη διατροφή μου», έγραψε και προχώρησε στο απονοημένο-νο.

Και οι υπουργοί του Μνημονίου, κάτι ψέλλισαν. Και ο κόσμος εξαγριώθηκε και οι Μονάδες Αποκατάστασης Τάξης (ΜΑΤ) άρρισαν να κτυπούν... Ένας φαύλος κύκλος. Εντροπία του τίποτα δεν αλλάζει. Ή μήπως όχι;

Η «κατοχική κυβέρνηση», όπως την ονομάζει ο αυτόχειρας στο σημείωμά του, συνεχίζει ακάθεκτη τις περικοπές μισθών και συντάξε-

ων και οι άνθρωποι συνεχίζουν να αυτοκτονούν. Μια νεαρή γυναίκα στο νομό Ηλείας έδωσε τέλος στη ζωή της και σε μία ακόμα κορύφωση του οικονομικού δράματος, μία νεαρή μητέρα στην Κρήτη με παιδί με ειδικές ανάγκες, στραγγάλισε το μοναχοπαιδί της και προσπάθησε να αυτοκτονήσει...

Βλέπετε, τα ψυχρά νούμερα της Ελληνικής Αστυνομίας για τις 1.750 αυτοκτονίες μέσα στον τελευταίο ενάμιση χρόνο, δεν αποτυπώνουν τα δράματα πίσω από τους αριθμούς. Ο 77χρονος συνταξιούχος, φαρμακοποιός, έζησε μια αξιοπρεπή ζωή, έκανε οικογένεια και μία κόρη, σπούδασε, δούλεψε και συνταξιοδοτήθηκε. Πλήρωνε το κράτος όλα του τα χρόνια, για να καταλήξει να παίρνει μία σύνταξη που δεν του εξασφάλιζε ούτε την τροφή. «Δεν θέλω να γίνω βάρος», έγραψε.

«Πιστεύω πως οι νέοι χωρίς μέλλον, κάποια μέρα θα πάρουν τα όπλα και στην Πλατεία Συντάγματος θα κρεμάσουν ανάποδα τους εθνικούς προδότες, όπως έκαναν το 1945 οι Ιταλοί στον Μουσολίνι»...